

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2013. február

XX. évf. 2. szám

Hit és bizalom

„Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltörzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony, mondom nektek: megkapták jutalmukat.“
Mt. 6,16

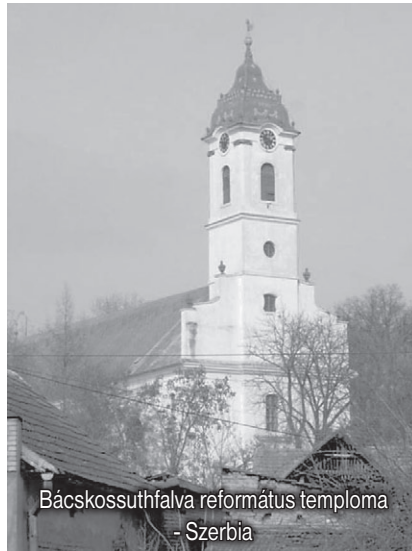
A böjti időszakban ismét Jézusra irányítja Isten a figyelmünket. Arra a Jézusra, aki negyven napig tartózkodott a pusztában. Ez a történet egészen más fénybe állítja mindazt, amit Istenről, Jézusról hiszünk, főleg abban a világban, ahol a „Jézus szeret téged“ jelmondatokkal úton-útfélen találkozunk, olykor mélyebb tartalom nélkül. Abban a világban, amely hovatovább egyre jobbnak, nagyvonalúbbnak próbálja feltüntetni önmagát, holott a tettek sokkal inkább a szeretetlenségről és kicsinyességről szólnak. Nem véletlenül üzeni nekünk az ige, hogy nem mindenki, aki azt mondja „Uram, Uram,“ jut be a mennyek országába.

A hit önmagában nem elég. A hit és a bizalom az, amely megtart. Ezt Jézus negyvennapos böjtölése bizonyítja számunkra igazán. Nagyon mély és összetett ennek a történetnek az üzenete, amely arra irányítja a figyelmünket, hogy igazán a dolgok mögé kell néznünk, hogy megértsük ennek az időszaknak a lényegét, amely nem csupán abban van, hogy „szokás szerint“, a böjti időszakban nincs ünneplés, vagy esetleg heteken keresztül önmegtartóztató életet folytatunk. Könnyű elindulni ebbe az irányba – hiszen a világ is arra vezet bennünket, hogy „lebutítsuk“ keresztyén ünnepeinket, hadd hassák át azokat a világi szokások, babonások és hiedelmek, mert ha ezeket a külsőségeket megtartjuk, akkor senki nem fog törődni azzal, mi zajlik le bennünk legbelül. Vajon egyáltalán zajlik-e még bennünk valami? Van-e történése a hitünknek, folyamatossága

annak, amit Isten értünk tesz, és amit rajtunk keresztül elérni akar?

A világ csak annyit látott Jézus böjtöléséből, hogy a pusztában töltött negyven napot, és valami különleges, bár nem egészen egyedülálló dolgot tett a hosszas önmegtartóztatással. Nem volt az emberek számára teljesen ismeretlen az aszkétizmus, remeteség, „önsanyargatás“ fogalma egy eszméért vagy Istenért.

A Bibliában ugyanakkor a böjt, főleg a hosszantartó, 40 napos böjt,

Bácskossuthfalva református temploma
- Szerbia

kivételes és hallatlan események megelőzője. Mózes negyven napos böjtölés után kapta kézhez a Tízparancsolatot. Illés negyven napig vándorolt, és böjtölt a pusztában, amíg megérkezett a Hóreb hegyéhez, ahol Isten csodálatos jelenlétét megtapasztalhatta.

Jézus esetében pedig felkészülés az előtte álló egyedi szolgálatra, amellyel megváltó munkáját készítette elő. A böjt középpontjában mindenekelőtt a bűnbánat, a könyörgés, megtisztulás és áldozatvállalás áll.

Jézus Krisztus, amikor a pusztában böjtölve készül az előtte álló szolgálatra, hitte, és tudta, hogy van Isten.

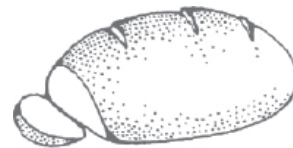
Azonban, amikor elérkezett a pillanat, amely mindent megváltoztatott, a hite próbatételnek lett kitéve. A Sátán igyekezett mindent megkérdőjelezni, és kiforgatni, elsősorban Istenbe, az ő mennyei Atyjába vetett bizalmát. Hatalmat, világuralmat, csodákat ígért neki, és az az ember, akinek csak hite van valamilyen felsőbb hatalomban, könnyen el is fogadja ezeket a látszat-kiváltságokat. Jézus a példája annak, hogy amikor nem csupán hiszem, hanem bízom is abban, hogy az én életem a legjobb kezekben van, és valóban minden úgy történik, ahogy azt Ő elrendelte, akkor nincs olyan evilági kísértés, amely megingathat ebben a bizalomban.

A böjtöt ezért nemcsak külsőségeiben kell megélnünk. Az önvizsgálat, bűnbánat, önmegtartóztatás mindaddig csak szó marad, amíg Ábrahámhoz hasonlóan, el nem jön annak az ideje, hogy bizalommal feltekintünk Istenre. Erről a mindent átható érzésről tanúskodik, amit a szolgálainak mondott, mielőtt felment volna Izsákkal a hegyre: „...én pedig a fiammal elmegyek oda, imádkozunk, és utána visszatérünk hozzátok.“ (1Móz 22:5) Bizott abban, hogy bár jelen pillanatban minden a halálra és gyászra mutatott, Isten meg fogja oldani a helyzetet, mert ő az életnek, nem pedig a halálnak az Istene. Tanúk előtt jelentette ki, hogy fiával együtt fog visszatérni.

Jézus Krisztus ugyanígy, tanúk előtt jelentette ki, bármit is mondjon a világ, bármit is sűgjon a kísértő, Ő győzedelmesen fog visszatérni. A mi böjtünk lényege abban van, hogy komolyan véve figyelmeztető szavait, mi ne külsőnk elváltoztatásával, hanem bizalommal és hitből fakadó örömmel készüljünk erre a nagy eseményre.

Györky Szilvia

Nemcsak kenyérrrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 19. része

Mindazt, amit e rész elolvasása után el lehet mondani, hogy foglalja össze először a hivatott kommentátor Döbrössy Lajos lelkész, aki talán már mindent szemtől-szembe lát, de akitől a Jub. kommentárban ezt olvassuk: „Bildád csak ismételtette és fokozta Elifáz sértő gondolatait és ezáltal Jóbot még jobban behajszolta eddigi lelki-állapotába, amelynek szörnyűséges voltát ő maga is egyre mélyebben érzi. Ugyanakkor ártatlanságához még jobban ragaszkodik és ezen az alapon még nagyobb izgalommal fordul Isten felé. Már nemcsak könyörög, hanem a bizonyosságnak olyan magaslatára emelkedik, hogy halála után meg fogja látni megváltóját. Minél jobban erősödik benne a barátaitól való üldözöttség érzése, annál jobban növekszik bizalma Isten iránt. Előző beszédének csúcspontja az a gondolat volt, hogy a kegyes ember a szenvedés által csak annál szilárdabbá válik a maga útjában. Itt heves tusakodásainak gyümölcséppen az a reménykedés érlelődik meg benne, hogy a földi életben megoldhatatlan ellentétek a halál utáni megigazulásban ki fognak egyenlítődni”.

Hogy mennyire magaslata e fejezet a Jób könyvének, azt a 25., a 26. és a 27. versek jelzik. A tanítói könyv e 3 versével a Mennyei jelenések magasságáig emelkedik s válik prófétai üzenetté (vagy botránkozás kövé) a korabeli és későbbi zsidó olvasók számára. Sőt, talán nincs olyan keresztyén lekipásztor sem, aki temetési szolgálatában ne idézte volna legalább egyikét a három versnek, vagy ne énekeltette volna a 421. dicséretet...

De szükségesnek érzem, hogy itt a Megváltó körüli helyzetet nagy vonalakban, a teljesség igénye nélkül felvázoljuk. Az első utalás az 1Mózes 3:15 -ben vonatkozik a Megváltóra, és Isten fogalmazza meg: „Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod”. Ez a halandó számára - és ilyen megfogalmazásban - nem éppen megváltásról szóló hír, hanem egy küzdelem, de inkább élet-halál harc meghirdetése. Az Ószövetségi hithősök mellé odaáll Isten, mert szükségesnek látja, hogy

csodák, kijelentések, álmok által erősítse hitüket, segítse őket üdvtervének megvalósításában. Amikor ez sem elég, főleg a próféták által nem csak fenyegető büntetése hangzik, hanem a Szabadító ígérete is. (Igaz, mozaik szerűen, nagy időbeli különbséggel is...) De ki veszi komolyan a próféták szavát? Itt a válasz: Jób igen. Pontosabban a Jób könyvének verselő szerzője. Mondhatnám azt is, hogy a szent maghoz tartozó valaki.

De elhamarkodottan állítanám, hiszen a szerző olyan helyzetben szerepelteti hőseit, amelyben sok a meg nem oldható kérdés, már-már a gúnyos valláskritika határait súrolja versének eddigi részeiben... Mintha így akarná rávezetni a korabeli olvasót arra, hogy ki merje mondani, az ószövetségi vallásból hiányzik a Megváltó, hogy a próféták Megváltóról és megváltásról szóló Igéi Istentől valók... De ez egy folyamat vége. Nem könnyen elérhető felfedezés!

„Helyzetének szomorú számbavételével azzal kezd, hogy Isten fordította el az ő igazságát. Panaszait és ártatlanságának hangoztatását semmibe véve szenvedésekkel kerítette körül. Megfosztotta becsületos hírnevétől, boldogságát és reménységét kitépte, őt lobogó haragjában a kinek, rémitések és szorongatások seregével szünet nélkül ostromolja. Mindezeknek következményeképpen érte őt a legfájdalmasabb tapasztalat: barátainak, rokonainak, háznépének és feleségének elidegenedése, elpártolása. Itt áll elhagyatva, még a gyermekektől is gúnyolva, csontig lefogyva, egy ép porcikája sincs már. Akit az Isten üldöz, attól az emberek elfordulnak”. (Jub. kommentár)

Elhagyatottan sokszor gondolja az ember, hogy Isten üldözi. Pedig ugye emlékszünk még, hogy az ördög kísérti Jóbot! S mit látunk most? A legmélyebb veremben, a halál közeli állapotban Jób azt vallja, Isten megváltja őt, pora fölött megáll, s mégis testben látja, tulajdon szemével látja ŐT! Mintha Pál apostol szavait hallanánk csak töredékesebben... Ilyen csodálatos a mi Atyánk. Szünetedések határain hordozza azt, akit erre kiválaszt, hogy azután megláttassa vele a Jézus által kijelentett mennyei országot, a megváltottakra váró örök

élet valóságát... S ahogyan kezdtük, idézzük zárásként kommentár írónkat: „Afelől, hogy Isten nem engedheti meg a gonoszok diadalát, oly mélységesen meg van győződve, hogy a világ elmúlása után olyan isteni kinyilatkoztatást vár, amely a sors minden elnyomottjának szabadulását fogja hozni. Kétségtelen, hogy az örök életben való hit felé tör utat azzal a kijelentésével, hogy az isteni igazságosság a szenvedő ember sorsát végül is meg fogja oldani. A hogyan kérdésre természetesen még fátýol borul. Noha Jób itt semmilyen módon nem céloz Krisztusra, ez a néhány sor a hitnek olyan szilárd és állhatatos erejét mutatja, amely az eredeti költemény határait messze túlszárnyalja. A keresztyén magyarázók ezért nem alaptalanul látták Jób szavaiban a keresztyén megváltás előképét. Nehezen magyarázható a záró szöveg. Jób óva inti barátait attól, hogy őt továbbra is elmarasztalják, különben az a bíró, aki őt igaznak fogja kijelenteni, őket kénytelen lesz elítélni. Mint hamis vádaskodók, akik őt pellengetésre állítják, azt vetvén szemére, hogy a csapások gyökere benne van, éppen a visszafizetési dogma értelmében fognak bűnhődni”. (Jub. kommentár)

Ima: Imádkozunk a 2. zsolttár verseivel: Miért tombolnak a népek, milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek? Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az ÚR ellen és felkente ellen: Dobjunk le magunkról bilincseiket, tépjük le köteleiket! A mennyben lakozó kineveti, az ÚR kigúnyolja őket. Majd így szól hozzájuk haragjában, izzó haragjában így rémíti meg őket: Én kentem föl királyomat szent hegyemen, a Sionon! Kihirdetem az ÚR végzését. Ezt mondta nekem: Az én fiam vagy! Fiammá fogadtalak ma téged! Kérd tőlem, és neked adom örökségül a népeket, birtokul a földkerekséget. Összetöröd őket vasvesszővel, szétzúzod, mint a cserépedényt! Azért ti, királyok, térjeteek észhez, okuljatok, ti bírái a földnek! Félelemmel szolgáljátok az URat, reszkette vigadjatok! Csókoljátok a fiút, hogy meg ne haragudjék, és el ne pusztuljatok az úton. Mert hamar föllángol haragja, de mind boldog, aki hozzá menekül! - Ámen!

- id. f. -

BIBLIAOLVASÓ

v e z é k f o n a l

1. P.	1Móz 38	Róma 5, 1-5
2. Sz.	1Móz 39	Róma 5, 6-11
3. V.	1Móz 40	Róma 5,12-16
4. H.	1Móz 41, 1-36	Róma 5,17-21
5. K.	1Móz 41,37-57	Róma 6, 1-5
6. Sz.	1Móz 42, 1-17	Róma 6, 6-11
7. Cs.	1Móz 42,18-38	Róma 6,12-17
8. P.	1Móz 43, 1-14	Róma 6,18-23
9. Sz.	1Móz 43,15-34	Róma 7, 1-6
10. V.	1Móz 44, 1-13	Róma 7, 7-13
11. H.	1Móz 44,14-34	Róma 7,14-25
12. K.	1Móz 45, 1-15	Róma 8, 1-8
13. Sz.	1Móz 45,16-28	Róma 8, 9-17
14. Cs.	1Móz 46	Róma 8,18-25
15. P.	1Móz 47, 1-12	Róma 8,26-30
16. Sz.	1Móz 47,13-31	Róma 8,31-39
17. V.	1Móz 48	Róma 9, 1-5
18. H.	1Móz 49, 1-18	Róma 9, 6-13
19. K.	1Móz 49,19-33	Róma 9,14-18
20. Sz.	1Móz 50, 1-14	Róma 9,19-24
21. Cs.	1Móz 50,15-26	Róma 9,25-29
22. P.	Jób 1, 1-12	Róma 9,30-33
23. Sz.	Jób 1,13-22	Róma 10, 1-5
24. V.	Jób 2	Róma 10, 6-13
25. H.	Jób 3	Róma 10,14-21
26. K.	Jób 4	Róma 11, 1-6
27. Sz.	Jób 5	Róma 11, 7-10
28. Cs.	Jób 6, 1-13	Róma 11,11-16
29. P.	Jób 6,14-30	Róma 11,17-24
30. Sz.	Jób 7	Róma 11,25-32
31. V.	Jób 8	Róma 11,33-36

MÁRCIUS

Támogassa
gyülekezetét
adója 2%-val

- A Lónyay Gábor Polgári Társulás értesíti mindazokat, akik ebben az évben is adójuk 2 %-val támogatni kívánják gyülekezetüket, társulásunk segítségével ebben az évben is megtehetik.

A Lónyay Gábor Polgári Társulás segítségével 2012-ben a következő gyülekezetek részesültek a hívek támogatásában: *Alsólánc, Bacska, Bajánháza, Barsbaracska, Bés, Iske, Garammikola, Jablonca, Kaposkelecseny, Kistráska, Nagykapos, Párkány, Sókshelöce, Szalóc, Zseliz. A kifizetett támogatások összege meghaladta a 3.000,- Eurót.*

-FELHÍVJUK TESTVÉREINK FIGYELMÉT, HOGY IGAZOLÁSKÉNT CSAK AZ ADÓHIVATAL ÁLTAL LEPECSÉTELTELT ADÓBEVALLÁSI ÍV MÁSOLATA VAGY A 2% ÁTUTALÁSI NYILATKOZATÁNAK, ADÓHIVATAL ÁLTAL LEPECSÉTELTELT MÁSOLATA FOGADHATÓ EL!!!

További információkkal a 056 6395396 -os telefonszámon, vagy a ladislavcsoma@gmail.com e-mail címen szolgálunk.

Csoma László, elnök

ELADÓ

fényezett Weinbach zongora.
Érdeklődni a 0908 035 094, 056 63 95 396
telefonszámokon lehet.

HÁZ ÉS LAKÁS ELADÓ !

- Kertes családi ház (4 szoba, konyha...) eladó Szolnocska községben
- Kassán, (Rastislavova 4) kétszobás földszinti lakás (44 négyzetméter) eladó
- Érdeklődni az alábbi telefonszámokon lehet: 0908 035 094, 056 63 95 396

Bibliaiskola Deregyőn
2013. február 9-én

Lelkészeknek, presbitereknek, hitoktatóknak, nőegyleti tagoknak és minden érdeklődőnek szól meghívónk Dr. Bodó Sára előadásaira, amelyeket 2013. február 9-én 9:30 órai kezdettel tartunk Deregyőn a Református Tanulmányi Központban. Az előadások címe: Hitre nevelő élet - Hitélet. Rendezvényünk a Bibliaiskola második alkalma. A résztvevők számára ebédet biztosítunk.

CsL

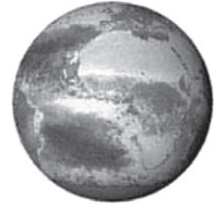

KÖZLEMÉNY

A Református Újság szerkesztősége kéri azokat a gyülekezeteket, akik még nem küldték el lapunk 2013-as előfizetési díját vagy még nem fizették ki a Szeretnaptár átvett példányait, hogy 2013. február 15-ig rendezzék tartozásukat. A Református Újság márciusi számát csak azok számára küldjük, akik rendezték tartozásukat.

Csoma László

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

Észak-Korea és az iszlám országok az élen

Afrikában, főként azokban az országokban, ahol iszlám csoportok vannak hatalmon, kimutathatóan növekszik a keresztyénüldözés. Ez derül ki az Open Doors (Nyitott Ajtók) nevű keresztyén világszervezet 2013. elején kiadott jelentéséből. Az üldözésben az első helyen változatlanul Észak-Korea áll. A világindex 2013 valójában a 2011. november 1.-2012. október 31. közötti időszak jelenségeit dolgozza fel. A felmérés 50 országot érint. Becslések szerint ma a világon mintegy 100 millió ember szenved el az üldözés különböző formáit keresztyén hite miatt. Források: opendoors.org - ReligionNewsService.org - religiontoday.com/news - Washington-Budapest, 2013. 01. 13. - írta: Dr. Békefy Lajos

Észak-Korea a világ legintoleránsabb országa - kényszer munkatáborok

Elképesztő méretekben „űzik” a kommunista hatalom birtokosai Észak-Koreában a keresztyénüldözést. Az ország már tavaly negatív világcsúccsal tűnt ki az üldözők mezőnyéből. Felmérések szerint mintegy 50-70 ezer keresztyént kényszerített az ateista hatalom munkatáborokba. Már azért is halálos ítéletet róhatnak ki, ha valakinél Bibliát találnak. A keresztyéneket az ország politikai ellenségeinek tekintik, mivel ők elutasítják az ott uralkodó egyedüli ideológiát, a Juche-t. Eszerint az ember a világ ura, Korea pedig a világ közepe. Az is szerepet játszik elítélésükben, hogy az államalapító II. Kim Sungot és elhunyt fiát, II. Kim Jont a keresztyének nem hajlandók isteni rangú személyként tisztelni. E sokfajta és igen súlyos veszélyeztetettség ellenére közel félmillió keresztyén éli és gyakorolja hitét Észak-Koreában ún. házi gyülekezetekben. Ez a földalatti egyház szervezett hálózata.

Mindezzel szemben a szomszédos Dél-Koreában a keresztyénség a legdinamikusabban terjedő vallásforma. Valóságos csoda, ahogyan ott a protestantizmus növekszik. A 20. század elején még csak pár tízezer protestáns/presbiteriánus és református keresztyén élt az országban, az akkor még nem kettéosztott félszigeten. Mára Dél-Koreában közel 21 millió presbiteriánus/református hívő él, példaadóan megszervezett egyházi közösségekben. Ott a hétvégén a templomban és környékén töltik a családok, igazi lelki relaxációban, énekekkel, sok játékkal, gyermek-, és egyéb rétegfoglalkozással, istentisztelettel, csendes imával. Ma már dél-koreai misszionáriusok szolgálnak a világ sok helyén, vannak közülük hazánkban is, például a cigánymisszióban. Európa újra evangelizálásában is igen fontos szerepet vállalnak. Nagy gyülekezeteik vannak az USA-ban és másutt. Ez a pozitív ellenpéldája az észak-koreai durva és minden nemzetközi emberjogi törvényt, előírást felrúgó mindennapos hatalom-, és erőszakgyakorlásnak.

Az iszlám országok is az „élen”

A kommunista ázsiai országot szorosan követik az iszlám szélsőségesektől uralt területek, országok. A keresztyénüldözésben a világindex második helyén Szaúdi-Arábia áll, utána Afganisztán, majd Irak és Szomália következik. A 6-10. helyen is iszlám államok állnak: például Mali, Irán, Jemen, Eritrea. Líbia a korábbi 26. helyről

előrukkolt a 17. helyre a negatív listán. A tavalyi arab tavasz forradalmi következtében sok helyütt olyan hatalmi vákuum állott elő, ami „beszippantotta” a keresztyéneket - nyilatkozta a német Open Doors egyik vezetője, Markus Rode. A szélsőséges csoportok, melyek hatalomra jutottak például Egyiptomban, esélyt kaptak extrém nézeteik megvalósításához. A Muszlim Testvériség és a szalafisták közelkerülése hatalom gyakorlásához állandó potenciális veszélyt jelent a keresztyénekre. Az iszlám vallásról keresztyén hitre térteknek kiváltképpen nehéz a helyzetük Szudánban, Nigériában, Szíriában, Irakban. Iránban sem sokkal egyszerűbb, Youcef Nadarkhani protestáns lelkész hányattatásairól rendszeresen beszámoltunk. Aki az iszlám vallásból kitér, arra a Sharija, a muszlim vallási törvény szerint halál vár.

Még azokban az országokban is, ahol nincs többségben a muszlim lakosság, de jelentős számú „igazhitű” él, gyakran szenvednek el a keresztyének súlyos atrocitásokat, napi zaklatást, gyújtogatást, testi erőszakot hitükért. Ennek egyik negatív példájával Szíria szolgál. Itt a más, muszlim országokból érkezett szír felszabadító hadsereg katonái tarják rettegésben, illetve készítetik menekülésre a keresztyéneket. Szíria a korábbi 36. helyről ennek következtében 2013-ra a 11. helyre küzdötte „le”-fel magát a világindexben. De Kenyában, Ugandában és Tanzániában is erősödik a keresztyénüldözés abban a mértékben, amilyen mértékben az iszlám csoportok hatalmi befolyása növekszik.

Kétarcú „javulás”

Az aktuális világindex beszámoló némi javulásról is, bár a tendenciák meglehetősen kétségesek. Kína a 37. helyen áll, a korábbi években a 21. helyen volt. Ez pozitív tendenciát, de nem tartós javulást mutat. Kínában az egyházak két csoportba tartoznak: a regisztrált hívők és egyházak legálisan, de államilag ellenőrzött módon gyakorolhatják keresztyén hitüket. A nem regisztráltak, a „földalatti” egyházi csoportokat változatlanul üldözik. A kormány erős ellenőrzést gyakorol a regisztrált egyházak felett, akiknek rendszeresen jelentést kell írniuk a keresztyének tevékenységéről az állami hatóságoknak.

Az Open Doors jelentése szerint közel 100 keresztyénről tudnak, akik hitük miatt hosszabb-rövidebb börtönbüntetést töltenek. A másik dél-ázsiai ország, Bhután is lejjebb csúszott a listán, ami ez esetben pozitív változás jele. Hiszen korábban a keresztyén-üldözés világlistáján a 17. helyen állt, most a 28.-ra tornázta le magát. Ez is pozitív eredmény. De még az adatok annyira frissek, hogy igazi tendenciáról vagy tartós javulásról egyik ország esetében sem lehet beszélni.

Vészjelek a világindeksben – sürgetés az Afrikai Unióhoz

A CDU/CSU Bundestag frakciójának elnöke, Volker Kauder, aki a keresztyénüldözés témában nagyon otthon van, s állandó kapcsolatban áll a monitorizáló szervezetekkel, így az Open Doors-szal is, a világindeks friss adatait „nagyon felrázó vészjeleknek” mondta. Szerinte a vallásszabadság nemzetközi normáját és fontosságát

állandóan napirenden kell tartani. Ez lehet az első politikai, nemzetközi lépés, ami a keresztyének helyzetének a javulását bizonyos országokban előmozdíthatja. Patrick Meinhardt, a „Keresztyének az FDP/Szabaddemokraták Bundestag Frakciójában” elnevezésű csoport vezetője szerint nagyon is oda kell figyelni a keresztyénüldözés világlejenségére. Az EU-nak, kiváltképpen az ENSZ-nek nem szabad szemet hunynia az afrikai kontinens iszlám államaiban egyre inkább beinduló

üldözés fölött. „A legmagasabb hivatali helyeken sürgetnünk kell, hogy az Afrikai Unió is foglalkozzon a kontinensen növekvő mértékben mutatkozó keresztyénüldözés kérdésével” – olvasható a frakciócsoport hivatalos állásfoglalásában. Martin Kastler, a CSU EU parlamenti képviselője azt követeli, hogy a politika szférája erőteljesebben sürgesse a vallásszabadság biztosítását mindenütt és tartsa szemmel az aktuális keresztyénüldözést a világon.

GYÜLEKEZETEINK életéből

NEMESBORI - KÖRMEND 2012

A nemesbori gyülekezet 27 tagja egy emlékezetes napot töltött el 2012. november 4-én, Körmenden a gyülekezet meghívásának eleget téve. Együtt ünnepelhettünk az Órségi Református Egyházmege központi reformációi emlékünnepe mindazokkal, akiktől a történelem viharai már két ízben is elszakítottak bennünket.

Hálával telt meg a szívünk, hogy most szabadon találkozhattunk, ünnepelhettünk.

A körmendi gyülekezet vendégszeretét élvezve megismerhettük városuk nevezetességeit, templomukat, ahol megkoszorúztuk a gályarabok emlékére állított emléktáblát. Ebéd után az ünnepi istentiszteleten emlékezhettünk Istennek nagy kegyelmére, hogy elhozta a sötétségbe borult egyházra a megtisztulást. Emlékeztünk az üldözésekben legtöbbet szenvedett hithőseinkre, a gályarabokra is, köztük a hozzánk legközelebb álló Körmendy Györgyre, aki gyülekezetünknek is hű pásztora volt.

Az ünnepi istentiszteleten az ige hirdetés szolgálatát Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke végezte az 1Kor. 15,3-5 alapján.

Szabadi István körmendi lelkipász-

tor a reformátorok, gályarabok hitére, halálig tartó helyállásukra mutatott rá.

A Körmendi Amatőr Szintársulat összeállításában a gályarabok életéből adott ízelítőt érzékeltetve megpróbáltatásaikat, szenvedéseiket.

A nemesbori gyülekezet nevében Erdélyi Judit lelkipásztor köszöntötte az egybegyűlteket. Felidézte a kis közösség múltját, jelenét, rámutatva Isten megtartó kegyelmére, aki vezette az ő népét a történelem viharain keresztül és megtartja a jelenben is.

Nagy Natália vallásórás elszavalta Kölcsey Ferenc Himnusz című költeményét. Kökény András, Dálnoky

Attila gondnokok, Szúdy László polgármester átadták ajándékainkat a találkozásunkra való emlékeztetőül és hálánk jeléül.

Az úrvacsorai ágendát Bellai Zoltán a Dunántúli Református Egyházkerület főtanácsosa végezte. Az istentisztelet után szeretetvendégségen folytathattuk az ismerkedést.

Köszönettel tartozunk az együtt töltött nap lehetőségéért a körmendi gyülekezet lelkipásztorának, gondnokának, gyülekezet tagjainak. Köszönet illesse Zlatner László vállalkozót, aki az utazást biztosította számunkra.

Erdélyi Judit

Születésnapot köszöntöttünk!

A Mátyóc-Vajkóc-i Gyülekezet az Ungi Egyházmegye talán legkisebb – még rendszeres lelki életet élő – közössége, de talán éppen ezért jobban igyekszünk figyelni egymásra, mint ott, ahol népesebb a hívek száma. Így volt ez 2012. december 16-án, amikor a délelőtti Istentisztelet keretében jubiláló nőtestvérünket: özv. Füzesséry Mártonnét, (szül. Pogány Arankát) köszöntöttük, aki Isten kegyelméből december tizenkettedikén érte el életének nyolcvanadik esztendejét.

A szószéki szolgálat után az Úrasztalánál köszöntöttük.

Először a Református Nőszövetség helyi elnöknője özv. Bodnár Rudolfné (szül. Bús Margit) köszöntötte a jubilánst: „Istennek adunk hálát mindnyájan, mert kedves asszonytestvérünk egész életében példaadó, szerény tagja Gyülekezetünknek. Ifjú korától rendszeres templomlátogató, pedig majd hat kilométert kellett gyalogolnia oda-vissza azért, hogy táplálja hitét, s erősítse hitükben a rábizottakat. Idős kora ellenére ma is megtalálja a módját annak, hogy a vasárnapi szolgálaton megjelenjen, erősítve hitével a fiatalabbakat. Ilyen pontosan vezeti a Gyülekezet pénztárát is. Isten segítse és tartsa meg közöttünk továbbra is minél jobb egészségben.”

Francko Rudolfné – Vályi Erika egy nagyon szép, régi magyar áldással köszöntötte Aranka nénit, de egy-egy jókívánsággal minden nőszövetségi tag is gratulált. Az ünnepelt kérésére elénekeltük a XXV. Zsoltár második versét. Majd még közösen a megható

„Csend van bennem” kezdetű ének hangzott el, amely könnyeket csalt nemcsak az ünnepelt, de a gyülekezeti tagok szemébe is.

*„Csend van bennem és emlékezem:
Mily sok ajándék, nagy kegyelem,
Mily sok áldás, mily sok türelem
Kísérte végig az életem.*

*Csend van bennem és emlékezem:
Sokszor volt könnyes mindkét
szemem.*

*Oly sok bánat, fájdalom ért,
Istenhez fordultam irgalomért!”*

Mint az énekekben sok minden volt így az ünnepelt életében is. Fiatal tanító-feleségként sok megpróbáltatáson ment keresztül. Férjét meghurcolták földbirtokos mivoltáért és Istenbe vetett hitéért. Eltiltották pedagógusi hivatásától. Először bányában, majd a vasúton dolgozott bágeristaként. Ő ezt mind türelmesen viselte, mert bízott Isten gondviselő szeretetében. Könyörgését meghallgatta az ÚR, mert öt év múlva férje vissza kapta hivatását és

nyugdíjba vonulásáig tanított.

Majd a Gyülekezet beszolgáló lelkésze Fülöp Sándor köszöntötte az ünnepeltet a Péter apostol első levelének ötödik része 6. és 7. verseivel: „Alázatok meg tehát magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” Gondviselése hordozta eddig is az ünnepeltet, kérjük, hordozza továbbra is közöttünk, s legyen gondja e gyülekezetnek minden tagjára, hogy annak idején együtt örvendjünk felmagasztaltatásunknak is, ha Krisztus is úgy akarja.

Befejezésül az Ároni áldást énekeljük és virágcsokrokkal, ajándékokkal kedveskedtünk. Még a kis hittanos Bodnár gyerekek is egy-egy szál rózsával gratuláltak Aranka néninek.

Az ünnepelt meghatottan fogadta a megemlékezést, majd születésnapjából kínálta meg a jelenlévőket.

Bízunk abban, hogy Isten is tetszéssel követte együttlétünket, amellyel megtartó szeretetét köszönve dicsőítettük Őt.

Kondor Lászlóné

Együtt készültünk a szeretet ünnepére

„Immanuel, velünk az Isten.” (Mt1:23) Ez az igevers volt a mottója az újlóti karácsonyvárónak, amin gyermekek és felnőttek együttes örömmel vettek részt.

Ezen alkalmunk Isten házában vette kezdetét, ahol együtt díszítettük fel a gyönyörű fenyőt, amit ezúton is köszönünk adományozónknak!

A hideg templomban igazi meleg hangulatot teremtett a forró tea, az édességek, sósak fogyasztása mellett a karácsonyi dalok hallgatása. Mindezeket most is megköszönjük minden kedves hozzájárulónak!

Miután a fenyő díszbe öltözött, karácsonyvárónk tovább folytatódott egy meleg teremben, ahol a mézeskalácsok díszítése mellett elkészültek az igés kártyák is, amikkel szenteste ajándékoztunk meg minden ünneplő testvérünket.

Ugyancsak hálás szívvel köszönjük mindenki két kezi munkját, az előkészületeket és a szolgálásokat!

Természetesen nem maradhatott el a fohász sem. Imádságban kértük Urunk áldó jelenlétét, hogy a készülődésben velünk legyen és ne feledkezzünk bele a különösegekbe... Ugyanakkor összefoglaltuk advent és karácsony

üzenetét, az evangéliumi történeteket, valamint megtartottuk a főpróbát is.

Istenünk áldása kísérje továbbra is szolgálatainkat, őrizze meg a gyermekeket, szeretteiket, nevelőiket egyaránt.

Sándor Veronika

In memoriam- HORKAY András /1894-1963/

2013. jan. 6-án istentisztelet keretében áldott emlékü Horkay András nagytiszteletű úrról emlékeztünk meg Zemplénben. Amennyiben a műemlék templomunk generális belső renoválás alatt van, így a község kultúrházában tartottuk meg az istentiszteletet a gyülekezet néhai lelkipásztoráról való megemlékezéssel, aki 1963. jan. 6-án adta vissza nemes lelkét Teremtőjének. Ezen az 50. évi kegyelettel és szeretettel való megemlékezésem jelen voltak a zempléni gyülekezet tagjai, a hozzá tartozó szentmáriai leányegyház gyülekezetének híveivel és nem utolsó sorban, a Horkay nagy család számos tagjai. Az 50. évi megemlékezés kapcsán a nagytiszteletű asszonyról is megemlékeztünk, aki 2000 májusában halt meg Kistráskán, és ide hozták eltemetni a megboldogult férje mellé.

Az istentiszteleten Szaszák József lelkipásztor hirdette az Igét a Mt 25, 31-32 textus alapján. „Mikor pedig eljő az embernek Fia az Ő dicsőségében és övele mind a szent angyalok, akkor beül majd az Ő dicsőségének királyszékébe. És elébe gyűjtetnek mind a népek és elválasztja őket egymástól, miként a pásztort elválasztja a juhokat a kecskéktől.”

A lelkipásztor kihangsúlyozta, hogy az Úr Jézus Krisztus királyi székének képmása itt van a mi életünkben is, mint ahogyan azzá lett a betlehemi jászobölcső, de a golgotai kereszt is, melyek mind a Jézus Krisztus királyi székének ragyogásába öltöztek, és ma is ott van, ahol az édesanyák imádkozni tanítják gyermekeiket, és sok más helyen, mint ahogyan ott volt 35 éven keresztül, amikor a tiszteletes úr hirdette az Isten Igéjét a zempléni templomban a helybeli gyülekezet tagjainak, a Szentmária-Pálföldje szomszédos leányegyház- községből, és akkoriban még a kisújlaki híveknek és számos templomban. Az istentisztelet végén Szaszák József lelkipásztor ismertette a néhai Horkay András tiszteletes úr életútját.

Horkay András 1894-ben született az Ung-megyéhez tartozó Abara községben, ahol édesapja 1891-től 1935-ig hirdette az Isten Igéjét. András az öt testvéri közösségből a második gyermek volt. Már gyermekkorában elhatározott szándéka volt, hogy az édesapjuk hivatását folytatva, ő is az igehirdetés szolgálatát választja. A gimnáziumot Sárospatakon végezte el, majd a teológián szerzett képesítést a lelkipásztori szolgálatra, melyet Debrecenben fejezett be 1918-ban. Ettől fogva, mint káplán 1928-ig Nagyszőlősön, Kiskövesden, Abarán, Nagydobronyban, Ungváron, Nagyráskán, Korláthelmecen és végül 1928-tól 1963. január 6-ig a zempléni gyülekezet megválasztott lelkipásztora volt a hozzátartozó Szentmária-Pálföldje és Kisújlak református híveinek. Hűségesen gondozta a gyülekezeteket, családokat és foglalkozott az ifjúsággal. A lelkipásztori teendők mellett a bővülő család számára is szükségessé lett a lelkészi lakás bővítése, melynek során a jelenleg imateremnek használatában lévő szobával bővítették a parókiát. A 2. világháború nem csak lelkieken, de az anyagiak terén is súlyos károkat okozott. Templom és parókia egyaránt megkárosultak. A templomhajó északi oldala ágyúlövést kapott, és erősen megrongálódott, valamint a torony is

több találatot szenvedett. Megrepedt a Bethlem Gábor által adományozott harang, és találatot kapott a parókia is. A parókia pincéjében a községből sokan találtak menedékhelyre az egy hétig tartó harcok idején. A háború alatt megsérült templom és parókia helyreállításához sok munkára és áldozatra volt szükség, ami a gyülekezet és lelkipásztor gondoskodását igényelte. Horkay András nagytiszteletű úrnak hitves társával, Harsányi Erzsébettel kötött házasságukból nyolc gyermek született, akik közül Csaba gyermeküket a háború idején orvos és orvosság hiányában torokgyík betegségben elvesztették. A mély gyász és megpróbáltatások a népes családot nagyon megviselték, és csak az isteni gondviselésnek köszönhető, hogy a kegyelmes Isten megsegítette őket. A nagytiszteletű úr az említettek kivül, lelkipásztor hiányában, Kis és Nagybári, valamint a ladmóci gyülekezetekben is szolgált, míg Ladmócon egy keresztelés után rosszul lett, még hazahozták családjához, de rövidesen átadta jószágos lelkét Teremtőjének.

Hét élő gyermeke az édesanyával 1972-től minden nyáron rendszeresen itt táboroznak Zemplénben a Bodrog folyó mellett. Sajnos a 2000. évtől már az édesanya nélkül. A hét gyermek családjakkal azóta is hűségesen jön-

nek évről-évre a nagycsaláddal, melyben 73 tagot számolnak össze. A szülők sírjánál a 2002. évben egy emlékoszlopot állítottak, melyen a következő felirat olvasható: **„Őseidnek szent hitéhez, nemzetséged gyökeréhez ne légy hűtlen soha.”**

A Horkay nagycsalád évente a nyári táborozás idején rendszeresen kegyelettel, méltó tisztelettel, imádkozó lélekkel és Istent dicsőítő, hálaadó énekkel emlékeznek meg kedves szüleik és kiskorban elveszített testvérük sírjánál.

Az istentisztelet befejezése után a temetőkertben a sírnál a 90. zsoltár 1-2

verseit énekeltek, majd a lelkipásztor felolvasta az I. Korintus 15,1-20 verseit és a közös imádság után Mgr. Kanda Erika szavalta el a Mihályi Molnár László: A 99. zsoltár című versét, valamint Szaszák Józsefné: Emlékezünk című verset. Ezek után a gyülekezetek koszorúit Kačmarik Tibor és Sütő Zsuzsanna, illetve Takács Katalin és Gergely Pál (Szentmária) gondnokok és presbiterek, valamint a Horkay gyermekek családjaik részéről is elhelyezték a kegyelet koszorúit. A megemlékezés áldással és a 276. dicséret elneklésével fejeződött be. A kegyelettel és szeretettel való megemlékezést a család

nevében a Horkay hét gyermek közül a legidősebb, András fia, köszönte meg. A több irányból érkező vendégeket a helyi gyülekezet szerény ebédre invitálta, ezzel is kinyilvánítva köszönetüket, hogy amikor a Horkay népes család évenként Zemplénbe eljönnek a családi nagy találkozásra sátorozni, mindig jelen vannak az újkenyéri hálaadáson és jelentős adományaikkal támogatják a gyülekezetet.

Isten áldása legyen a kegyelettel való megemlékezésen!

*Szaszák József
református lelkipásztor*

Biste – születésnapot köszöntöttünk

Özv. Kandrác Miklósné

2013. januárja az alig 20 lelkes gyülekezet életében áldott ünnepléssel telt. Özv. Kandrác Miklósné 70., özv. Zeher Máriát pedig 83. születésnapja alkalmából köszöntötte a helyi lelkipásztor és a gondnok, Szarvas Jolán. Özv. Kandrác Miklósné élete során sok megpróbáltatásban volt része, de az Úr mindig mellette állt, és az ő életére

valóban igaz a mondás, hogy ahol az Isten bezár egy ajtót, ott kinyit egy ablakot. Jókedv és segítőkészség jellemzi életét, és kora ellenére fiatalos lendülettel tevékenyen részt vesz a gyülekezet életében.

Özv. Zeher Mária gyülekezetünk hűséges tagja. Élete során sok veszteségen ment keresztül, közeli családjának immár minden tagját elveszítette, de vallja, a gyülekezet a második otthona. A bistei gyülekezet egyik tagja gyakran autóval hozza őt el az istentiszteletre, mert testileg gyenge bár, de hitvallásával ellenkezik a távolmaradás, hiszen itt emlékezik elhunyt szeretteire, és a kicsiny gyülekezet szeretete és törődése enyhíti gyászát, és hoz örömet életébe.

Istennek adunk hálát ünnepeltjeink életéért és szolgálataért.

Özv. Zeher Mária

Gy. Sz.

Gyermeki vagyok! És akkor...?(!)

„Bizony, mondom néktek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba. Ekkor átölelte és kezét rájuk téve megáldotta őket.” (Mk 10, 15-16)

Az evangéliumokat olvasgatva sokféle érzés tölti el az embereket. Magára ismer, szégyenkezik, örül, reménykedik, épül, csodálkozik és kételkedik, elgondolkodik az életén, és esetleg azon is, hogy milyen lehetett volna Jézus korában élni. Az ember ugyanis ilyen érdekesen fogja fel a dolgokat, mindig az kell, ami nincs, és sohasincs az, ami kell. Ez az állandó elégedetlenség, kétkedés, versengés már abban az időben is meg volt, szóval nincs menekvés. Papírra vetett példa a tizenkét tanítvány életének jó néhány momentuma, történeteik, beszélge-

téseik, melyeket egymás között, másokkal vagy épp Jézussal folytattak.

Nem lehetett egyszerű tanítványnak lenni, ugyanis elég volt pár helytelen szókapcsolatot használni alkalmatlan időben, és máris példázatban kapták meg az aktuális helyreigazítást. Ide, azt hiszem, nem győznék elég igehelyet beilleszteni, és nem lehet elégszer elolvasni a példázatokat sem, mert mindig felfedez valami újat az ember a már jól ismert szövegekben is. Főleg azokban, melyekről azt gondolja, hogy fejből tudja, és már nem érzi a szavak valódi súlyát, csak, mint egy jól ismert verset, alkalom adtán előhúzza a tarsolyából. Bár a nagyvonalakban való, átfogó ismeret is fontos, de nem árt, ha az apró részletekre is odafigyelünk. Emellett egy adott történet, esemény más összefüggésben teljesen más értelmet nyerhet.

Természetesen vannak bizonyos tények, alapigazságok, melyeken nem változtathatunk, bármennyire is szeretnénk, hogy egyszerűbb legyen keresztyénnek lenni. Erre mondhatjuk azt is, hogy ez van, ezt dobta a gép, de mondhatjuk azt is, hogy akkor talán ezt vegyük hitbeli kötelességünknek – lehetőségnek, és próbáljunk meg jobban odafigyelni.

Vegyünk példát Jézusról, aki mindig figyel arra, mit művelnek mellette vagy épp kicsit távolabb tőle tanítványai. Egy ilyen eset volt az is, mikor épp megérkeztek Kapernaumból, és Jézus megkérdezte tőlük, hogy min vitákoztak útközben. Persze hallgattak, mert tudták, hogy ennek következményei lesznek. Azon ellenkeztek ugyanis, hogy ki a legnagyobb? És lőn. Jézus leült és odahívta őket: *„Ha valaki első akar lenni,*

legyen mindenki között az utolsó és mindenkiné szolgája.” (Mk 9, 35) Majd egy kisgyermeket állított közéjük, és az ő példáján mondta el, hogy milyennek is kellene lenniük.

Nem lehetett egyszerű tanítványnak lenni, viszont Jézusnak sem volt könnyű dolga velük, és velünk sem. Ha Márk evangéliumát tovább olvassuk, akkor szinte lapoznunk sem kell, és ismét egy kisgyermek példájával találkozhatunk. *„Ekkor kisgyermeket vittek hozzá, hogy megérintse őket, a tanítványok azonban rájuk szóltak.”* (Mk 10, 13). Jézus „pár sorral feljebb” mondta el nekik, hogy legyenek olyanok, mint a kisgyermek, erre az első adandó alkalommal a tanítványok fittyet hánytak a hallottakra, sőt másokra is rászólnak. Ők, a tanítványok, akik nem régen kaptak világos magyarázatot arra, hogy milyennek is kellene lenniük, ha igazán jók akarnak lenni. Oh, milyen feledékeny is az ember...?! Vagy csak valamiért nem akarja meghallani, ami neki nem tetszik? Jézus pedig, amikor ezt észrevette, megharagudott, és így szólt hozzájuk: *„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony, mondom néktek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba. Ekkor átölelte és kezét rájuk téve megáldotta őket.”* (Mk 10, 14-16).

„Engedjétek hozzám jönni, ne tiltsátok el” – dupla hangsúlyozás, ha esetleg eddig nem lett volna érthető, amit mondott. Ez a felszólítás, pedig nem csak a tanítványoknak szól, hanem rajtuk keresztül minden kor minden emberének: a jelen korban élő lelképászoroknak, hitoktatóknak, presbitereknek, nagyszülőknek, szülőknak, tanároknak, barátoknak, nincs kivétel. Felelősek vagyunk magunkért és gyermekeinkért, fizikai, valamint lelki fejlődésükért, és mivel *„...nem a gyermekek tartoznak gyűjteni a szülőknak, hanem a szülők a gyermekeknek”* (2Kor 13, 14b), ezért addig, míg gyermekeinknek nevezzük őket, addig ügyelnünk kell arra, hogy megtegyünk minden tőlünk telhetőt.

Napjainkban nagyon sok szülő a kicsi gyermekét nem hozza el a templomba, mert fél, hogy sírni fog, kicsi még, nem bírja végigülni. Sok gyerek mozgolódik, frissen begyűjtött információkat közöl folyamatosan a hozzá közelülővel, járkál, zajt csap. Megkérdeztem egyszer édesapámat, hogy ez Őt nem zavarja-e, és azt válaszolta, hogy az zavarná, ha nem látta gyereket a templomban. Pedig sajnos sokszor tényleg üresek a gyermek-padok. A szülők, nagyszülők tehát nem akarják, hogy a kisgyermek feltűnésével zavarja az

istentiszteletet, vagy esetleg ez is csak egy jó indok, hogy ő se menjen templomba. Vannak olyanok is, akik nem akarják, hogy más kisgyereket hozzon az Isten házába, mert az őket zavarja, és milyen felelőtlen a szülő. Itt vannak a már említett tanítványok, akik szintén nem akarták, hogy egy ilyen hatalmas embert ilyen apró ügyekkel zavarjanak, hiszen az még csak gyerek, van még ideje megtanulni később is, ki az a Jézus és miért fontos. Olyan könnyen el lehet intézni a gyermeki kíváncsiságot azzal, hogy te még ehhez kicsi vagy, majd ha megnősz. Pedig sokszor a gyermek jobban megérti, megérzi a lényegét, mint a bölcselkedő felnőttek.

Kiskoromban én sem ültem végig, hanem az első padban szépen rendszerint anyukám ölébe hajtvva a fejem elaludtam. Viszont az áldásra mindig felkeltem, s minden egyes alkalommal, édesapámmal együtt mondtam csendesen és a pad alatt mutattam óvatosan széttárt kezekkel én is az áldást. Visszagondolva, nem tudom ezt miért csináltam, viszont édesanyám azóta is emlegeti, hogy milyen aranyos volt, és közben milyen érdekes... Ez is egy példa lehet arra, hogy egy kisgyerek miként találja meg a maga módját, amiért és ahogyan az adott dolog

Simon András grafikája

fontos, kedves számára. Eleinte lehet, hogy ez banális dolgokat jelent, viszont ha kiskorától kezdve nem szokja meg azt, hogy az Isten házába eljárni az élete szerves része legyen, akkor később nem lesz mit átalakítani komoly, felelősségteljes keresztyén magatartássá, csupán banálisnak hangzó közhelyekkel magyarázkodik majd és szidja azt, aki ezt a legkevésbé érdemli meg. Ha szülőként tehát hitben kiskorúnak bizonyulunk, és nem tartjuk fontosnak, hogy gyermekeinket példamutató előljárással idejében megtanítsuk kivenni részüket a gyülekezeti életből, akkor később majd ne őket szidjuk, ha ellógnak a hittanóráról, vagy nem is érdekli őket az Istennel való kapcsolat. Vigyáz-

unk tehát *„Testvéreim, ne legyetek gyermekek a gondolkozásban, hanem a rosszban legyetek kiskorúak, a gondolkozásban ellenben érettek legyetek.”* (1Kor 14, 20)

Pál apostol továbbá felhívja a figyelmünket arra is, hogy *„Ti pedig, testvéreim, Izsák módjára az ígélet gyermekei vagytok. De amint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerinti, úgy van ez most is. De mit mond az Írás? „Úzd el a rabszolganőt és a fiát, mert nem örökölhet együtt a rabszolganő fia a szabad asszony fiával.” Ezért tehát testvéreim: mi nem a rabszolganő, hanem a szabad asszony gyermekei vagyunk.”* (Gal 4, 28-31). Tudnivaló tehát, hogy a kísértés, az üldöztetés mindig jelen van a világban, viszont szembe kell szállnunk vele, nem engedhetjük, hogy a *„rabszolganő fia”* örököljék a földet. Ehhez viszont olyanná kell lennünk, mint egy kisgyermek. Meg kell aláznunk magunkat, mint egy kisgyermek (Mt 18, 4). Itt felvetődhet a kérdés: hogy kerül egy kisgyerekebe alázat? Azt sem tudja, mi az... Velünk született, tiszta adomány lenne, melyet később már meg is kellene tudnunk nevezni, viszont sokszor fel sem ismerjük, sőt magyarázatra szorul a fogalom? Egy kisgyerek általában huncut, rosszalkodó, minden lében két kanál, nem hallgat, de ha baj van, akkor tudja, kire számíthat. Akkor alázatos, mikor a szülő megfenyíti, inti, tanítja, magyaráz, és neki azt meg kell hallgatnia, mert a javára válik.

Valahogy így van velünk a mi mennyei Atyánk is, mint anya a gyermekével. Szeretből büntet és ajándékoz is, hiszen mindenképp azt akarja, ami Szerinte nekünk a legjobb: a földi életben reményt és támaszt, majd pedig örök életet. Előttünk a döntés, hogy elfogadjuk-e a Szentlélek által nyújtott segítséget, ezáltal az örökséget, melyet Atyánk nekünk akar adni. *„Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökössei Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.”* (Rm 8, 16-17).

Kívánom Neked, hogy tudj gyermekből Isten gyermeke lenni, hogy Jézus átöleljen, Rád tegye kezét és áldjon meg, mint egy kisgyermeket. Ha Te is úgy érzed, esti imádságaidban kérd a jó Istent azért, hogy egyre több szülő értse meg, mennyire fontos az ő és gyermekeik lelkivilágának Jézus szerinti karbantartása, hogy több gyerek vegyen részt szüleikkel, barátaikkal együtt az istentiszteleteken, gyülekezeti alkalmakon, valamint azért is kérd, hogy mi soha ne szűnjünk meg ezért imádkozni és tenni is valamit.

Režic Annamária

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

1939-1948

A II. világháború kitörésétől Izrael megalapításáig 130 000 zsidó bevándorló érkezett a leendő állam területére. A visszatérés több ezer zsidó számára az egyedüli lehetőséget jelentette az életben maradásra. A brit hatóságok azonban ezekben az években is határozottan tiltották a zsidók bevándorlását az Ígéret Földjére, szigorúan betartották az általuk meghatározott kvótákat és elvárásokat. Mivel ezek alapján a legtöbb visszatérni kívánónak nem lett volna esélye a letelepedésre, létrehoztak egy másik bevándorlási vonalat. A hivatalos mellett az illegális bevándorlás vált tömegessé. A zsidó menekülőkkel teli hajókat, ha a brit katonák elfogták őket Ciprusra, Mauritiusra esetleg máshova irányították. A legismertebb az „Exodus” menekülthajó esete. A MacDonald által kiadott brit „Fehérkönyv” (1939) 75 000 főben határozta meg azok számát, akik öt év alatt Izraelbe költözhetnek. Az elgondolás szerint fel kellett osztani a területet egy zsidó és egy arab kormányt létrehozva. Egy palesztinai Egyesült Államok létrehozását szorgalmazták, melynek 10 éven belül kellett volna megalakulnia. Ennek az országnak a határát keleten a Jordán folyó, nyugaton a Földközi tenger jelentette volna. Annak ellenére, hogy a „Fehérkönyv” hangsúlyozta, a Balfour Nyilatkozatot tartja mérvadónak (az angol kormány 1917-ben adott nyilatkozata, mely szerint Palesztinában kell létrehozni a zsidó államot), alapvetően korlátozta a zsidók bevándorlását és földvásárlását. Különösen az 1934-től 1939-ig terjedő időszakban, amikor egyre több zsidó menekült el Németországból, a britek egyre nehezebbé tették a beutazás feltételeit. Ezért egyes zsidó szervezetek, mint a HaChalutz és mások az illegális bevándorlási útvonalak létrehozásán

munkálkodtak. Ebben az időszakban David ben Gurion számára is nyilvánvaló lett, hogy a brit hatóságok nem szavahihetők. Ezért megbízta Zsidó Ügynökséget és a Hagana szervezetet, hogy az Európából érkező zsidó menekülteket illegális úton segítsék bejutni az Ígéret földjére. A háború alatt egyre nehezebb volt a tengeri menekülési útvonal biztosítása, s egyre inkább a szárazföldi útvonalat vették igénybe, amely a Balkánon és arab országokon keresztül vezetett. 1945-től az államalapításig minden lehető útvonalon mintegy 84 000-en érkeztek Izraelbe. A titkos európai gyűjtőhelyekről különböző utakon vitték a visszatérőket atyáik földjére. Ezt látva a brit hatóságok 1946 és 1948 között újabb korlátozásokat vezettek, míg 1948. májusában létrejött Izrael állam.

Aviel Schneider, Israel Heute; Fordította Csoma L.

A Szél kapuja - A Tábor hegyén, Galilea

Találkozások tévtanítók követőivel

„Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem próbáljátok meg a lelküket, ha Istentől vannak-e, mert sok hamis próféta jött ki a világba.” (Ján.I.4:1)

Az Isten kegyelmében nyugvó hívő ember szívében elvehetetlen békesség lakozik. De amint a tenger mélyén is állandó nyugalom van, a felszínén időnként viharok tombolnak, úgy a hívő embernek is vannak küzdelmei a sokféle bűnök csábításai ellen. Már az őskeresztyénség idején veszélyes hamis próféták léptek fel nagy veszélyt jelentve. Azóta a tévtanítók gomba módra elszaporodtak, s ezért napjainkban óvakodni kell tőlük, hogy hálójukba ne ejtsenek... Csak azokról a hamis tanítókról tesztek említést, akikkel akaratlanul találkoztam, és csábításaikkal

megkörnyékeztek.

Szombatisták

Egy ismeretlentől kaptam levelet, melyben többek között arra figyelmeztetett, hogy ha nem tartom meg a szombatot, el fogok kárhozni. Levélben válaszoltam neki: - Már az első keresztyének tették a vasárnapot ünneppé, mert Jézus ezen a napon támadt fel a halálból. Már Ő is küzdött a farizeusokkal a szombat lélekölő megtartása ellen: „Mert a szombat lett az emberért és nem az ember a szombatért. Annak okáért az Embernek Fia a szombatnak is ura.” (Márk 2: 27, 28) Jézus új szövetséget hozott, eltörölve az ószövetségi szertartásokat, ünnepeket. Az apostolok, akik minden tévtanítás ellen harcoltak, nem szólnak a vasárnap ünneplése ellen, sőt Pál

apostol ezt írja a gyülekezetnek : „Senki titeket meg ne ítéljen...ünnep... vagy szombat dolgában, melyek csak árnyékai a következő dolognak, de a valóság a „Krisztusé.” (Kol. 2: 16, 17) Ne ítélkezzetek, tehát a szombatisták inkább szívleljék meg ezt az intelmet : „Elszakadtatok a Krisztustól, akik a törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek. (Gal. 6:4)

Levelemre választ nem kaptam. Számomra egyedüli reménység Krisztus érdeme, kegyelme, nem a törvény megtartása.

Jehova tanúi

A Jehova tanúival csak utazásaim közben találkoztam, amikor megszólítottak betanult szövegeikkel. Vitatkozni nem akartam velük, mert úgy vélekednek csökönyösen, amint a szek-

tájuk alapítója mondta : „A Biblia olyan, mint egy öreg hegedű, amelyen mindenféle hangot el lehet játszani.” (Russel 1852-1916) Jézusról így vélekedtek: „Jézus nem Isten, csak a legnagyobb a teremtett lények közül. Ő Mihály arkangyal volt születése előtt, a földön, mint pusztá ember élt, isteni természetét csak a feltámadása után nyerte, miután emberi teste a sírból ellopott, vagy pedig igazzá változott.” (Révész Imre: Öntudatos hit című Kátéja.)

Legfontosabb tanításai a végidőkről szólnak, mely szerint : „Jézus eljön és az Armagedoni világraszóló háborúban legyőz minden sátáni hatalmat és kezdetét veszi a földön a béke ország. Ezután feltámadnak a halottak, ezt a korszakot követi a végítélet, amelyben Isten az ellenszegülőket megsemmisíti, mivel szerintük nincs pokol, ahol az emberek szenvednének. Az örökélet szerintük a föld aranykora. Jézus második eljövételét a Biblia alapján először 1914-re kiszámították. Mikor ez nem teljesebben, áttették 1918-ra, aztán 1925-re, majd 1975-re. Miután minden jövődőlésük meghiúsult, azóta azt hirdetik, Jézus már eljött és megkezdte láthatatlanul királyi uralmát. Annak ellenére hirdetik ezt, hogy Jézus félreérthetetlenül meg mondta : „Imé eljő felhőkkel minden szem meglátja Őt és sír a föld minden nemzetsége.” (Jel. 1: 7A megváltást tanaik elfogadásában és szigorú teljesítésében látják, aminek hirdetésében nagyon tevékenyek. Közülük csak azzal beszélgettem, aki a vonatban mikor meglátott, hogy olvasok, hozzám jött és amint mondta, református vallását azért hagyta el, mert a lelkész nem törődött vele. A Bibliáját is elvette. De amiről beszélni kezdett, azzal nem értettem egyet, s ellentmondtam igellenes vélekedéseinek. Ezután eltávozott tőlem. De amikor le kellett szállnom a vonatról, még utánam szólt: -Hagyja el az egyházát! - Miért hagynám el egyházamat, ahol az Ige tiszta hirdetése, tanítása világosságában minden igazán vágyakozó megtalálhatja az üdvösséget Krisztusban?

Spiritizmus

A gyülekezeti terem ablakait javította egy asztalos. Hozzá mentem és ő így mutatkozott be: -Már én is hívő vagyok, pedig sokáig nem voltam. -És hogyan lett azzá? - kérdeztem. Erre

elbeszélte. - Bementem egy terembe, ahol a társaság egy tagja arról beszélt, hogy most a túlvilágon nagy ünnepre készülnek. Erre én csak gondolatban mondtam : Én ebben nem hiszek. - Ekkor, - pedig nem ismert, - nevémen szólított és így szólt hozzám: - Te, pedig miért kételkedel?... Ez megdöbbenett és azóta hiszek a túlvilági életben. - Kezdtém felvilágosítani arról, hogy ezen a médiumon át a gonosz szellem beszélt. Isten megtiltotta a halottakról való tudakozódást és milyen büntetésekkel sújtja, akik tilalmát áthágyják... Figyelmeztettem, hogy a Sátán hatalmába került. De minden intelmemre csak mosolygott. Sőt még elbeszélte egy másik csodálatos esetet is, amit a spiritiszták között megtapasztalt.

Nehéz a gonosz szellemek rabságából megszabadulni... Ezért még kíváncsiságból se menjen be senki spiritiszták közé!

Mennyien vannak még a gyülekezeteink tagjai között is, akik újságokban közzétett horoszkópok által tudakozzák a jövődőt, csodadoktoroknál keresnek gyógyulást, szerencsétlen napoknak, számoknak hisznek, szerencsét kívánva lekopogják az asztalt, amuletteket tartanak otthon és autókban és sok mindenféle babonákban hisznek... Nem tudják és nem is gondolják, hogy már ezek által is a gonosz szellem hatalmába kerülnek.

Egy leány fogfájással utazott a vonaton, az útítársak közül az egyik odaszólt neki: - fogja ezt a gyufaszkatulyát és megszűnik a fogfájása. A leány hitt a babonában és úgy cselekedett. Csodálatos módon megszűnt a fogfájása. Az utas, aki a dobozt adta, leszállott. A leány kíváncsian nyitotta ki a dobozt. Egy cédulát talált benne és rajta megdöbbenve olvasta az írást: „Viszontlátásra a pokolban!”

Mindenféle babonáság elszakít Istentől. A babonákban hívőkre már jogot formál a gonoszság fejedelme „Vessük el azért a sötétség cselekedeteit!” (Róm. 13:12)

A halál utáni és a túlvilági életről pedig mindazt, amit Isten jónak látott nekünk kijelenteni, megtalálhatjuk a Bibliában, ne tudakozódjunk tehát a gonosz szellemeiktől!

Megkísértés és nagy tanulság volt számunkra a következő történet :

Antropofózia

Munkahelyemen a malom laborató-

riumának vezetője egy művelt, nagyon kedves nő volt. Már nyugdíjba vonult, amikor megismerkedtem vele. Megkedvelt és szeretetével halmozta el a családját. Egyszer a szépirodalmi könyveit bemutatva felszólított, - vigyék belőlük, amennyit akarok. - Kevésnek tartotta amennyit elfogadtam. Felajánlotta a gyermekeimnek német nyelvre tanítását is csupán szivességből. Elfogadtuk ajánlatát, ketten már iskolások voltak, elküldtük hozzá. Szorgalmasan tanulgattak, de egy idő múlva Judit arról panaszkodott, hogy ő a Lenke néninél mindig elálmosodik... Az íróasztalán volt egy férfi arckép Rudolf Steiner aláírással. Jánost arra kérte: - vigye azt haza és rajzolja le neki. - János dühösen lecsapta a képet: - Én ezt az utálatos embert nem rajzolom le! - Nem értettük, miért utálatos neki, hiszen nem is ismerjük... De kértük, tegye meg Lenke néninek, aki olyan jó hozzánk. Engedelmeskedett, lerajzolta és szép pénzjutalmat kapott érte. Nekem átadott egy könyvet azzal a megjegyzéssel: - Olvassam el és ez jó lesz bevezetésnek. - Elolvastam, de nem találtam semmi kivetnivalót. Természettudományos ismereteket tartalmazott. Aztán észrevettem, hogy Lenke néni a Bibliáról úgy vélekedik, mintha ő attól magasabb ismeretekkel is rendelkezik. A gyermekeinknek beszélt Jézusról is, amire János ezt mondta : - Én otthon ilyen Jézusról nem hallottam...

Mindezek már gyanakodásra készítettek. Kicsoda Rudolf Steiner, akit a Lenke néni annyira tisztel, a gyermekeinkre pedig ismeretlenül is ellenszenvet és különös hatást gyakorol?... Aztán egy szektákat ismertető könyvből és róla szóló életrajzból tudtam meg. „dr. Rudolf Steiner (1861-1926) először természettudománnyal foglalkozott, nyugaton az okkult filozófia egyik előharcosa volt. A természetfölötti világ tudományos érzékelését antropofóziának nevezte. Ma ezt parapszichológia néven ismerjük. Tanítását először a Teozófiai társaságban ismertette, amely egyesítette magában a keresztyén, budhista, neoplatonikus, indiai és a spiritizma tanokat. 1913-ban alapította az Antropofózia Társaságot, amelynek feladata lett Steiner tanainak terjesztése. Alaptanításai : az evolúció hipotézisének teljes elfogadása. Tagadta a teremtés csodáját. „Engem nem

Isten teremtett, hanem lényem korábbi életszakaszaiból fejlődtem ki.” Okkult metafizikájának lényege az ember és a földtörténet fejlődése. Hisz a lélekvándorlásban. Értelmünket és lelkünket különböző meditációs módszerekkel erősíthetjük, ezáltal még olyan képességek birtokába is kerülhetünk, melyekkel kapcsolatot tarthatunk azokkal a lényekkel is, akik a szellemvilágban a halál és az újjászületés között állnak.”

Steiner antropozófiájában, ami nem más mint a legkülönbözőbb vallásoknak keveréke, híveinek vakon kell hinnük. Például Jézusról mint két gyermek Jézusról beszélt, az egyiket Zarathusztra reinkarnációjának, a má-

sik pedig Budha újra teste öltött szellemének, 12 éves korban a kettő egyesült. Szerinte Jézus az emberi fejlődés példája volt. Húsvét reggelén szerinte Krisztus nem megdicsőült teste támadt fel, hanem egy ködös, szellemi lény. Az ember természetfeletti módon kerülhet kapcsolatba Krisztussal.

Steiner tanítása nagyon sok területre kihatott, a pedagógiától kezdve egészen a biológiai dinamikus mezőgazdaságig. Előadásaival és könyveivel sok követőt szerzett. Bevezetés a szellemtudományba, című könyve magyarul is megjelent.

Miután ezeket megtudtam, világossá vált előttem, hogy a Sátán, - aki

világosság angyalává is változtathatja magát, Lenke néni által szeretetbe öltözötten akart minket Krisztustól elszakítani... Ennek tudatában megszakitottuk vele kapcsolatunkat, Pál apostol intésével engedelmeskedve : „Ha mi, avagy menyből jövő angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdetünk, legyen átok.” (Gal. 1:8) És hogy hitünkötől semmiféle, bennünket megkönyező tévtanítás el ne szakítson, ezt ajánlja : „Öltözzétek fel az Istennek minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.” (Ef. 6:11)

Erdélyi Zoltán

A Kárpát-medence Reformátussága

Ökumenikus istentiszteletet a Magyar Kultúra Napja alkalmából

Szatmárcsekén, azon a településen, ahol 1823. január 22-én Kölcsey Ferenc befejezte a Himnuszt tartottak a Magyar Kultúra Napja alkalmából istentiszteletet. Igét Bölcskei Gusztáv református és Bosák Nándor katolikus püspök hirdetett.

Bosák Nándor katolikus püspök hangsúlyozta, fontos, hogy szeretettel nézzünk a kultúránkra, tisztelettel emlékezzünk a múltunkra, mert csak így lehet értékes jövőt építeni.- Igazság, szeretet, és alázatosság – ezek lehetnek a kulcsszavak, amelyek az emberi életet, megmutathatják, érthetővé teszik számunkra, és belőle útmutatást nyerhetünk – mondta el a katolikus püspök.

Bölcskei Gusztáv református püspök arról beszélt, hogy a kultúra művelése és őrzése a legegységesebb emberi megbízatás. Ebben mindenki meg kell, hogy találja a saját feladatát. Magasztaljuk Istent megőrizzük, ami ránk bízott, és tudjunk együtt emelkedni.

Az istentiszteleten a Kölcsey-emlékpacettet is átadták. Korniss Péter Kossuth-díjas és Pulitzer-emlékdíjas fotóművész kapta idén, ezt a Kölcsey Társaság által alapított elismerést.

Az embert a fotográfia segítségével lehet a leghitelesebben bemutatni. Nagyjaink – így Kossuth, Bartók, Petőfi, vagy Ady – fényképekről megismert arcai itt élnek bennünk – fogalmazott ünnepi beszédében Korniss Péter. A fotóművész hozzátette: a fotográfia nemcsak portrékat őriz, hanem azt a világot is, ami körülveszi az embert, „azt a kultúrát, amiben él.”

Az 1995-ben alapított Kölcsey-emlékplakettet a magyar művészársadalom azon képviselői kaphatják meg, akik életművükkel nagyban hozzájárultak a hazai és az egyetemes kultúra gazdagításához.

Forrás: ttre.hu

Új püspököt választottak a Délvidéken

Jelentős többséggel választotta meg Halász Bélát lelki vezetőjének a délvidéki reformátusok közössége. A hertelendyfalvi lelkipásztor szerint a január 12-én kihirdetett eredmény a gyülekezetek valódi akaratát tükrözi, amivel senki sem mehet szembe.

Összeszámolták a Szerbiai Református Keresztyén Egyház (SZRKE) püspökválasztására beküldött szavazatokat január 12-én Bácsfeketehegyen. A választásokra azért volt szükség, mert a most leköszönő püspök, Csete Szemesi István elérte a püspöki nyugdíjkorhatárt jelentő 75 éves kort.

A voksokat tartalmazó borítékokat december 15-ig kellett eljuttatniuk a gyülekezeteknek az egyház püspöki hivatalába. A november 10-én meghozott zsinati döntés szerint a választási bizottságnak december 18-án kellett

volna felbontania azokat. A szavazatbontás határidejének betartását a választási bizottság munkájában is résztvevő zsinati elnökség – Csete Szemesi István püspök és Hallgató Imre főgondnok – akadályozta meg azzal, hogy nem adták át a bizottsági tagoknak a püspöki hivatal címére beérkezett borítékokat. Ők arra hivatkoztak, hogy néhány gyülekezetben a választási folyamat során visszaélés történt.

Ezután a Zsinati Tanács január 5-i ülésén a jogszabályokat és a zsinati határozatot felülírva a választásról szóló presbiteri gyűlések jegyzőkönyveinek leadásához kötötte a boríték bontást, illetve a szavazatok érvényességének elfogadását is, és a választási bizottság következő ülésének időpontjaként január 12-ét jelölte meg. A gyülekezetek többsége megtagadta a jegyzőkönyvek beküldését, a választási bizottság ülésére eljött lelkészek és egyháztagok

többsége pedig alkotmányellenesnek ítélte a Zsinati Tanács szabta feltételeket, és az elnökséget, valamint a választási bizottságot az SZRKE alkotmányának, szabályrendeletének és az egyház Zsinata által meghatározott választási menetrendnek a betartására szólította fel. Ezt követően az egyházközségek küldöttei – a maradéki gyülekezet kivételével – mégis átadták a jegyzőkönyvek másolatát a bizottságnak.

Halász Béla nyilatkozik az eredmény kihirdetése után

Később az eredményhirdetésről a választási bizottság kizárta a sajtó képviselőit, de a jelenlévő gyülekezeti küldöttektől megtudtuk, hogy a délvidéki reformátusok 23-14 arányban Halász Béla hertelendyfalvi lelkipásztort választották meg az SZRKE új püspökének Orosz Attila bácskai esperessel szemben.

„Mendemondákra alapozva, alapos bizonyítékok híján nem szabad vádaskodni, a választások tisztaságával kapcsolatos észrevételekkel pedig a borítékbontást követő tizenöt napos fellebbezési időszakban lehet előállni. Meglátásom szerint az elnökség a szavazatok visszatartásakor és a jegyzőkönyvek bekérésekor visszaélt hivatalával, és a választási bizottságot akadályozta munkájában” – figyelmeztetett Kiss Nándor nagybecskereki lelkipásztor, a

választási bizottság egyik tagja.

„Ma megmutattuk, hogy a délvidéki reformátusság – függetlenül attól, hogy melyik jelöltre szavazott – egységesen kiáll a törvényesség mellett, és ragaszkodik a jogszabályaink és a zsinati határozataink betartásához. Szomorú vagyok amiatt, hogy a zsinati elnökség és a Zsinati Tanács az elmúlt hetekben önkényes, a hatáskörén túlmutató döntéseket hozott” – nyilatkozta a szavazatbontás után a bánáti gyülekezetek által jelölt Halász Béla, aki hozzátette: „Meggyőződésem, hogy a megszületett eredmény a gyülekezetek valódi akaratát tükrözi, amivel senki sem mehet szembe.” A lelkipásztor értetlenségét fejezte ki amiatt, hogy az elnökség miért hátráltatja a választási folyamat lezárását. A lelkipásztor ugyanakkor megjegyezte: a zsinati elnökség az SZRKE Zsinati Tanácsa október 23-i ülésén Orosz Attilát jelölte a püspöki székbe.

Halász Béla egyúttal sajnálatát fejezte ki a választási bizottság sajtót kizáró döntése miatt is. Ezzel kapcsolatban így fogalmazott: „A keresztyén ember vendégszerető. Ez sajnos nem volt keresztyéni cselekedet. Ráadásul az egyházban semmi olyan nem lehet, aminek titokban kellene történnie.”

A történekről szerettük volna megkérdezni a másik püspökjelöltet és a zsinati elnökséget is, de a választási bizottság ez irányú döntésére hivatkozva azt a választ adták, hogy egyelőre nem, csak a fellebbezési határidő lejártá után válaszolnak kérdéseinkre.

Csete Szemesi István 1997 óta volt a délvidéki reformátusság lelkészi vezetője. Az eredetileg hetvenéves püspöki nyugdíjkorhatárt már 2007-ben betöltötte, de a Zsinati Tanács hetvenöt éves koráig évente meghosszabbíthatta püspöki mandátumát. 2009-ben azonban e testület megbízatása is lejárt. Az új választást kiíró zsinatot ennek ellenére csak 2010 őszén hívták össze, ahol a püspöki nyugdíjkorhatárt – többek által vitatott módon – hetvenöt évre emelték.

*Kiss Sándor, képek: Martinek Imre
reformatus.hu*

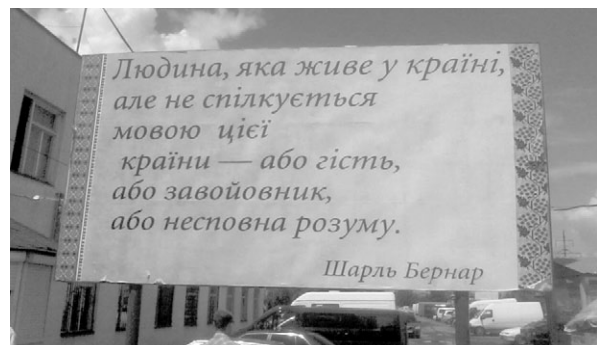
Vajon kik vagyunk mi magyarok, akik Kárpátalján élünk évszázadok óta? Vendégek? Hóditók? Vagy eszementek?

Az ungvári „krasznodonci” piac kijáratánál a következő feliratot olvastam egy hatalmas hirdetőn: „Az ember, aki egy országban lakik, de nem az ország nyelvén kommunikál - vagy vendég, vagy hóditó, vagy eszement. Charles Bernard”

A francia filozófus Renouvier, Charles Bernard (1815–1903) idézetét hirdeti. A nacionalista hirdető arra ösztönöz, hogy sorolja be ebbe a kategóriába magát az ember ha magyar, román, orosz vagy ruszin, esetleg krimi tatár.

Talán mindent megtesznek annak érdekében, hogy innen az embert elüldözzék, vagy legalábbis meg ne merjen szólni az anyanyelvén. Nemzeti tudathasadásra nevelnek. Egy nagy nemzet is csak kicsinek érezze magát, ha Ukrajnában él esetleg 1000 éve ugyan azon a helyen. Én megtanultam több nyelvet és nem adnak el Európa egy országában sem, de bánt, hogy aki egyet sem tudott megtanulni, éppen engem sorolna a bolondok közé. Néhány hónapja ott az ominózus idézet és senkinek nem tűnik fel, hogy a kárpátaljai emberek méltóságát sérti. Vajon Franciaországban ma ki mernék tenni ezt az idézetet az utcára? Egyébként az Ukrán alkotmány pontjait sérti a fajgyűlöltre szító idézet.

- Héder János -

Hegedűs Loránt 1930-2013

Ebéd közben Andreas Hess csodálattal beszélt Dr. Hegedűs Lorántról, aki úgy védte meg doktori disszertációját, hogy közben lenyűgözte tudásával és briliáns érvelésével a professzori kart és a hallgatóságot. Az 1991-ben, Zürichben lezajlott beszélgetést követően a személyes találkozások során tapasztaltam meg, Andreas egy cseppet sem volt túlzó. Bizonyosság erre a lelkesegyesületi nyári konferencia Debrecenben (1992), a Magyar Református Tanácskozó Zsinat előkészítő ülése Illyefalván (1993), majd presbiteri konferencia 1994. január 9-én Deregnnyőn, amikor a tervezett 100-110 résztvevő helyett mintegy 400-an jöttek el Bodroghöz és Ung-vidék falvaiból, hogy a volt egyházi iskola tanterme helyett, a fűtetlen templomban hallgassák meg a püspök úr igehirdetését és előadását. Bár több, mint három órán át tartott a konferencia, senki sem panaszkodott a januári hidegre, zsúfolásig telve volt a templom. Még többször járt Deregnnyőn, s egyházunk sok gyülekezetében, mert az elszakított magyarság hitének, összetartozásának, és egymás iránti felelősségvállalásának

erősítése számára elsőrendű fontossággal bírt. Ezért is igyekezett olyan politikai csoportosulást támogatni, amely ezeket a célokat hirdette, legalábbis szavakban. Utolsó deregnnyői látogatása alkalmával, családjával együtt érkezett. Jó volt látni és érezni azt a szeretetteljes és közvetlen családi légkört, amiben éltek. Mi, akik a püspök úr áldozatkész szolgálatának megélői voltunk, hálat adunk Istennek az általa nyert kegyelmi ajándékokért, továbbadva az általa is hirdetett evangéliumot: „Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él;” János 11,25

Csoma László

Képünk a Magyar Református Tanácskozó Zsinat nagykörösi ülésén készült

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. "... azoké, kik parancsolnak Izráelben, Kik a nép közül ... ajánlkoztak: áldjátok az Urat! (Bír. 5,..)
2. "Vajjon a halandó igaz-é az ő teremője tiszta-é az ember? (Jób. 4,..)
3. "És az Úrnak félelmében, és nem szemeinek szerint íté, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik;" (Ésa. 11,..)
4. "És orczámat az Úr emelém, hogy keressem őt imádsággal,, böjtöléssel, zsákban és hamuban." (Dán. 9,..)
5. "Oh te, ki házának mondatol! hát türelmetlen-é az lelke, avagy ezek-é az ő cselekedetei? Nem javára válnak-é az én annak, a ki igazán jár?" (Mik. 2,..)
6. "Hogy pedig, hogy az ember Fiának van hatalma e a bűnöket megbocsátani, monda a gutáütöttek: " (Márk. 2,..)
7. "Mert néktek lett az és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk." (Csel. 2,..)
8. "Azért kérlek, hogy ne el az én ti éretetek való nyomorúságaim miatt, a melyek néktek vannak." (Eféz. 3,..)
9. "A rád bízott drága őrizd meg a bennünk lakozó Szent Lélek által." (2 Tim. 1,..)
10. "..... azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és tőletek." (Jak. 4,..)

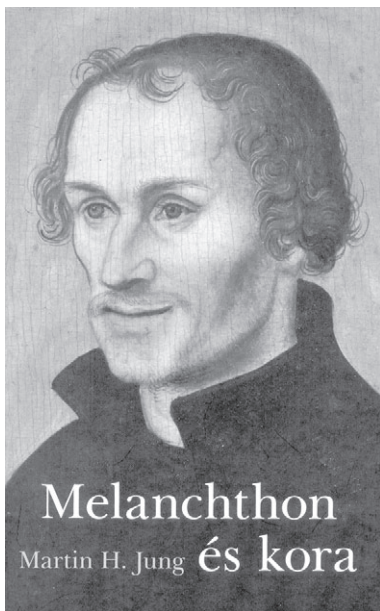
A Károlyi Gáspár fordítású Szent Biblia alapján a fejtörőt összeállította: Györky Sz., Alsómihalyi
A megfejtéseket 2013. március 15-ig kérjük beküldeni, Szerkesztőségünk címére: Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., 07674 Drahnov - Deregnnyő.

MEGFEJTŐK NÉVSORA: Abara - Dupály Csilla, Erdélyi Zsuzsa; **Ágcsernyő** - Kosztyu Péterné; **Áj** - Barta Irén; **Barsvárad** - özv. Bertók Istvánné; **Bátorkeszi** - Lami Patrik, Szegi Eleonóra, Bruder Kitti, Kočkovič Barbara, özv. Varga Béláné, Szombath Lilla, Bóna Erika, Tóth Patrícia, Lami Réka, Bohos Krisztina, Kis P. Klaudia; **Berzété** - Szanko Mónika; **Bodrogszerdahely** - Kiss Magdaléna, Lázár Mihályné, özv. Taskovics Lászlóné, Visnyai Ilona; **Dolná Streda** - Mackó Zsuzsanna; **Ersekkéty** - özv. Földi Jenőné; **Fél** - özv. Demény Lajosné, Szalay Ferencné; **Felsőlánc** - György Ferencné, Komjáty Istvánné, Kohút Tamara; **Gömörhorka** - Szabari Erzsébet, Ozsváth Sándorné; **Hardicsa** - Oláh Istvánné; **Harmac** - Csobó István, Faragó Irén; **Imreg** - Csernyánszky Erzsébet; **Kaposkelecseny** - özv. Szanyi Gyuláné; **Kassa** - Chovan Jánosné; **Keszegfalva** - Farkas Antónia; **Királyhelme** - Bók Zoltánné; **Kisgérés** - Rácz Julianna, Bacskai Gézáné; **Kiskövesd** - Sallai Albertné, Máté Istvánné, özv. Pósa Istvánné; **Kisráska** - Csicseri Józsefné, Matovcsik Jánosné, Molnár Sándorné; **Kisújhely** - Kasko János; **Komárom** - Bajcsi Márta, **Kulcsod** - Halgas Ildikó; **Léva** - Palásti Aranka; **Lúcska** - Szabó Gyuláné; **Macelháza** - Kacz Mária, Pinke Júlia, Baranyai Margit; **Migléc** - Gálffy Gusztávné, Pataky Bertalanné; **Nagybalog** - Tóth Katalin; **Nagyida** - Csáji Istvánné; **Nagykapos** - Géczy Csabáné, özv. Veres Józsefné; **Nagykövesd** - Lipán Márta, Szemán Józsefné, Gerenyi Lászlóné; **Nagymegyér** - Családi Irén; **Nagysalló** - özv. Kovács Lajosné, Kakas Sándor; **Nagyvárkony** - Pál Éva; **Negyed** - Izsák Gyula, Farkas Irma, özv. Józsa Andrásné; **Nyírág** - Németh Sándorné, Veress Vilmos; **Örös** - Rácz Éva, Egri Klára, Rigó Katalin, Kenéz Mária; **Reste** - özv. Kövesdi Jánosné, ing. Damko Valéria; **Réte** - Macsicza János, Laki Anikó, Szabó Ildikó, Szloboda Anna, özv. Sándor Józsefné; **Rimaszécs** - ing. Kolozsi Alica; **Rozsnyó** - Kovács Zoltánné; **Szalóc** - Hurák Éva; **Szentes** - Fike Alexandra, Ballók Dávid, Kulcsár Domi, Juhász Tamás, Kis Kendi Eszter, Kis Kendi Dávid, Búti Bence, Búti Orsolya, Leczo Laura, Illés Patrik, Búti Alexandra; **Szölöske** - Kocsis László; **Tiszacsernyő** - özv. Kiss Margit, Galambos Katalin; **Töhöl** - Császár Viola, Misik Irén; **Tornagörgő** - Körtvély Péter; **Zétény** - Kendi Zsuzsanna
NYERTESEK: Szalóc - Hurák Éva, Töhöl - Császár Viola, Nagybalog - Tóth Katalin, Bátorkeszi - Bruder Kitti, Réte - Laki Anikó, Abara - Dupály Csilla, Nagykövesd - Szemán Józsefné

A Reformáció nagy egyéniségei

- könyvismertetés -

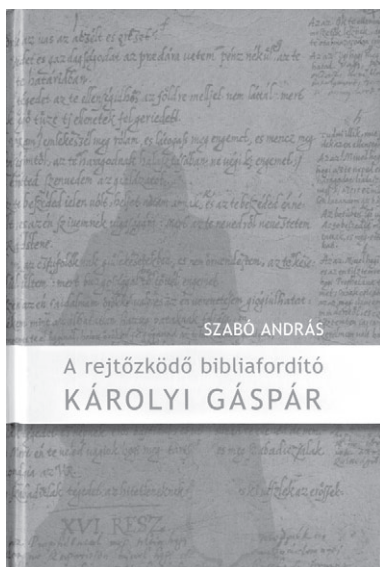
A 2009-es évvel, Kálvin János születésének 500. évfordulójával kezdődött az az időszak, amikor a világ protestáns egyházai a nagy reformátorokra és a reformáció nagy eseményeire emlékeznek. A 2013-as évben a Heilderbergi Káté megjelenésének 450. évfordulójára emlékezünk. A múlt évben a Kálvin Kiadó két olyan könyvet jelentetett meg, amely a legújabb történelmi kutatások alapján ismerteti meg az európai reformáció kiemelkedő egyéniségét Philipp Melanchton.

Martin. H. Jung, német szerző Melanchton és kora című könyvében történelmi hűséggel, de mindenki számára érthetően tárja elénk a nagy reformátor életét és munkásságát. Személyes életének küzdelmei, sikerei és elesettségei egy olyan emberi életet hoznak közel hozzánk, aki maga is megéli a próbatételeket, örömeiket és fájdalmakat, de az Ige olvasására és imádságos életre

buzdít szüntelen.

Szabó András: A rejtőzködő bibliafordító Károlyi Gáspár című könyve egy olyan hézagpótló mű, amely a magyar reformáció egyik legnagyobb személyiségevel ismerteti meg az olvasót. Egyben betekintést nyújt a 16. század második felének egyházi, politikai és társadalmi viszonyaiba. Mágóchi, Dobó, Rákóczi családok magyar reformációban végzett szolgálatát is bemutatja a szerző.

Mindkét mű segít abban, hogy a sokszor feledésbe merülő történelmi egyéniségek életszolgálatának megismerésével erősödjünk hitünkben.

Csoma László

A Református Tanulmányi Központ kiadványai

Imádkozzunk gyermekünkkel, unokánkkal

„JÉZUSHOZ JÖJJEK” című kiadványunk azokat az imádságokat tartalmazza, amelyek kisgyermekként, de felnőtt református keresztyénként is református hitvallásunk alaptételeivel, Arany ABC-vel és hitvalló versekkel segítik a keresztyén élet mindennapjait. Áldott ajándék gyermekeknek és fiataloknak egyaránt, s egyben segíti a fiatal szülőket gyermekeikkel együtt imádkozni. **Ára 3,50 Euro**

KIS KÁTÉ - konfirmációi előkészítéshez **Ára 1,- Euro**

FELNŐTTEKNEK

Egyházunk történelméről

Csomár Zoltán: Húszéves történet - magyar református-ságunk az első Csehszlovák Köztársaságban **Ára 2,50 €**

Bogoly János: Templomaink - Bodrogköz és Ung-vidék templomainak és gyülekezeteinek történelme színes fénykép-melléklettel **Ára 8,- Euro**

Hitélet

Pándy Bertalan: Testvéri szó mindenkihez a Jehova tanúiról
Bratské slovo o Svedkov Jehovových **Ára 2,- Euro**

Nagy Menyhért: Veled Uram - imakönyv **Ára 3,- Euro**

Kiadványainkat kedvezményesen kaphatják meg a legkevesebb 10 példányt rendelők!

KÁLVIN KIADÓ KIADVÁNYAI

Segítsük gyermekünket a Megváltó megismerésében

BIBLIAI TÖRTÉNETEK GYEREKEKNEK - a Biblia legfontosabb történeteit tartalmazza ez a kiadvány. A gyerekek számára nagyban segíti a történetek elsajátítását. **Ára 10,-Euro**

ÉNEKSKÖNYVEK:

- Nagybetűs énekeskönyv 7,70 €
- Középméretű énekes könyv 5,50 €
- Kisméretű énekeskönyv 5,80 €

BIBLIAK

- Károlyi fordítású standart méret 11,90 €
- Károlyi fordítású családi Biblia 19,75 €
- Újfordítású standart méret 15,55 €
- Újfordítású családi Biblia 15,60 €

IMAKÖNYVEK

- Szikszaei imakönyv 9,80 €
- A Sionnak hegyén 2,10 €
- Örömben és bánatban 3,90 €

Emléklapok

- Konfirmációi és házasságkötési emléklap 0,50 €

A kiadványokat megrendelhetik Szerkesztőségünk címén:
Református Lelkeszi Hivatal, 076 74 Drahnov-Deregyňo 216
E-mail: csomalaszlo@centrum.sk
csoma@copusnet.net

Gyerekkoldal

A Heidelbergi káté

(450 éves a Heidelbergi káté)

Kedves olvasóink! Lehet, hogy már tudjátok is, és akkor nem mondok nektek újat, hogy az idei év, a 2013-as esztendő a Heidelbergi káté éve. Ugyanis ebben az évben ünnepeljük a káté kiadásának 450. évfordulóját. Ennek kapcsán szeretnék egy kicsit a kátéről írni nektek.

Minden seregnek szüksége van jelképekre. Ezek kapcsolják össze őket, ezek alapján ismerik meg egymást. Ilyen jelképe a reformátusságnak a Heidelbergi Káté. Ez az a hitvallás, melyet minden református ember a magáénak vall, mely mindnyájunk hitét meghatározza. Attól függetlenül, hogy hol élünk, a Kárpát-medencében, vagy bárhol máshol a világban, ha református emberrel találkozunk, a káté közös pontja az életünknek.

Két nagy tudású férfi, Ursinus Zakariás és Olevianus Gáspár írták több ember segítségével a kátét, a híres egyetemi városban, Heidelbergben. Nagyon komoly és nehéz munkát végeztek, hiszen arra vállalkoztak, hogy a református hitet egy kerek, teljes, egy minden kérdésre kiterjedő hitvallásban mutatják be az embereknek. Isten segítségével sikerült olyan művet alkotniuk, mely mai napig meghatározza a református egyház életét. Majd ha eljön az ideje, akkor ti is elkezditek tanulni a kátét a konfirmációi előkészületek során.

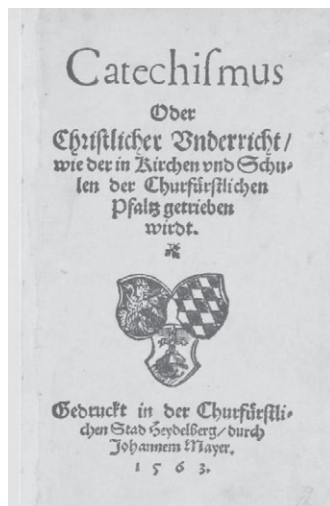
A káté nagyon érdekes formában tanítja meg nekünk,

hogy miben kell hinnie a református embernek. Nem csak egyszerűen leírták a tanításokat, hanem kérdés-felelet formájában tanítanak. Feltesznek egy kérdést, melyre meg is adják a választ, és ennek a válasznak minden része a Bibliára épül. Ha van rá módotok, vegyetek elő egy kátét, akár a sajátotokat, vagy valamelyik rokonotokét, és nézzétek meg, hogy ez tényleg így van. Minden kérdéshez tartozik egy válasz, és a válaszok után apró betűkkel le van írva, melyik bibliai helyen találjátok meg a válasz bibliai alapjait.

Még egy utolsó megjegyzést szeretnék tenni a kátéval kapcsolatban, mely nem csak a gyerekeknek, hanem a felnőtteknek is szól. 450 évvel ez előtt írták meg a kátét, mert nagyon fontos volt megfogalmazni hitünk tételeit, hogy miben hisznek a reformátusok. Ráműtötték arra, hogy a református ember életének zsinórmértéke a Biblia. Ma is nagyon fontos, hogy minden református ember tudja, miben kell hinnie. Ez azt jelenti, hogy a kátét nagyon gondosan kell tanulmányozni. A konfirmációval nem tehetjük oldalra, hanem folyamatosan, ahogy a Bibliát is, tanulnunk kell és el is kell rajta gondolkoznunk. Kívánom, hogy a Heidelbergi káté éve vigyen közelebb

minden református embert a kátéhez, és így az Istenhez és az igaz hithez is.

Kraus Viktor

Imádság: Kegyelmes Istenünk! Hálások vagyunk neked, amiért küldtél olyan embereket, akik minden erejükkal azon munkálkodtak, hogy hozzánk közelebb hozzák a mi hitünk tételeit. Köszönjük, hogy mindnyájan tanulhatunk Rólad, bűneinkről, kegyelmedről, és így tisztában lehetünk azzal, milyen hálával tartozunk Neked a Te kegyelmedért. Add, hogy mindazt, amit a káté tanít, tiszta szívvel befogadjuk, és meg is tartsuk.

Aranymondás: „Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt“ **Máté 10,32**

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató, **kiadja és terjeszti** a Deregyői Református Keresztyén Gyülekezet.

Szerkesztőség: Fülöp Sándor (főszerkesztő) Kraus Viktor (szerkesztő) Režić Annamária (szerkesztő) Györky Szilvia (felelős szerkesztő) **Nyomja:** Györky Marián - MS PRINT

Cím: 076 74 Draňov-Deregyő 216, **Tel.:** 056/6395396, **E-mail:** ladislavcsoma@gmail.com; csomalaszlo@centrum.sk

Megrendelhető a Református Lelkészi Hivatalokban vagy a szerkesztőség címén Reg. szám 11/94.